

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1822/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Саша Јефтић, адвокат из ..., против тужених „ББ“ АД из ... и „ВВ“ АД из ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог „ВВ“ АД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1.351/19 од 08.02.2019. године, у седници од 12.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

І НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ВВ“ АД из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1.351/19 од 08.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ІІ ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ВВ“ АД из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1.351/19 од 08.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Кикинди П1. 56/18 од 26.11.2018. године, ставом првим изреке тужени су обавезани да тужили солидарно накнаде трошкове за исхрану у току рада у износу од 288.855,45 динара и трошкове регреса за коришћење годишњег одмора у износу од 10.662,66 динара, све са законском затезном каматом од 30.08.2018. године до исплате, као и износ од 11.070,36 динара и 4.056,79 динара на име обрачунате законске затезне камате, за период од 01.03.2015. године до 01.09.2015. године. Ставом другим изреке тужени су обавезани да тужили солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 57.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1-351/19 од 08.02.2019. године, ставом првим изреке делимично је преиначено решење о трошковима поступка из става другог првостепене пресуде тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 39.100,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке одбијене су жалбе тужених у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени „ВВ“ АД је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Уз ревизију нису достављене другачије судске одлуке у погледу примене члана 118. тач. 5. и 6. Закона о раду које се односе на право запослених на накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњих одмора. Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе туженог „ВВ“ АД да са туженим АД „ББ“ запосленима исплати накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужбом од 10.04.2018. године, тужила је тражила да се тужени солидарно обавезу да јој накнаде трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, укупно 50.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу II изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић